

Brž si je naredil piščalko in zapiskal.

Piščal se je oglasila, pa je dajala tako vesele glasove, da je pastir kar sam zaplesal.

Priplesal je do svojih ovčic. Ko so zaslišale glas piščalke, so začele noretiti in skakati ter se vrteti kakor obsedene.

Plesoč se je Kurent vrnil s plesočimi ovčicami nazaj v kraljevski grad.

Kralj je sedel prav tedaj pri kosilu. Ko je začel piskanje, je skočil kvišku in zaplesal s krožnikom v roki, da se mu je pocedila juha po dragoceni žametni obleki.

Tudi hčerka je zaplesala, se zasmejala in požugala pastircu.

V kraljevski kuhinji je pa plesal kuhar in vsa služinčad s posodami vred.

Kralj je same jeze prebledel in divje zarohnel.

Šele zdaj se je Kurent spomnil, da mora nehati, a bilo je prepozno.

Kralj je ukazal, da morajo Kurenta za kazen izgnati.

Tedaj ga je pa preprosta hčerka, da je dovolil, da se sme vsako leto vrniti, toda samo za en dan.

Kraljična mu je še vedno zvesta in kralj je izgubil že vsako nado, da bi poročila kuharja, ki je že postal ves betežen in star in tudi kuhati že več ne zna. Danes ali jutri se bo kralj pač odločil za Kurenta in ga vzel za svojega naslednika.

Kurent prihaja na svoji poti vsako leto za en dan tudi k nam. Tedaj je vse veselo, vse pleše, nori in vriska.

Ko pa postane ženin kraljeve hčere, ga ne bo več nazaj in tedaj ga bomo izgubili za vedno. Škoda zares, vsi ga bomo pogrešali! Mar ne?

DA STE JO POZNALI . . .

ZDRAVKO OCVIRK

*Da ste mojo mamico poznali,
bi gotovo zdaj z menoj jokali,
davno mi je že umrla,
a spomina nanjo leta niso strla.*

*Če se le domislím njenih lic miline,
dobrih nje oči topline,
mekkih rok in tihe hoje,
pa sem žalosten in mi hudo je.*

*Če pa spomnim se še na ljubezen njeno,
srce moje je nepotešeno,
po ves dan jo kličem in se jočem
in si jo nazaj imeti hočem.*